

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 20. decembra spriedums (*Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation/Bezirkshauptmannschaft Gmünd*

(Lieta C-664/15) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2000/60/EK — Eiropas Savienības politika ūdens resursu jomā — 4. panta 1. punkts un 14. panta 1. punkts — Pienākums novērst ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos un veicināt visu ieinteresēto pušu efektīvu iesaisti direktīvas īstenošanā — Orhūsas konvencija — Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā un iespēja vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem — 6. pants un 9. panta 3. un 4. punkts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Projekts, kas var ietekmēt ūdens stāvokli — Administratīvais atļaujas piešķiršanas process — Vides aizsardzības organizācija — Pieteikums par administratīvā procesa dalībnieka statusa atzīšanu — Iespēja atsaukties uz tiesībām, kas izriet no Direktīvas 2000/60/EK — Procesu dalībnieka statusa un tiesību celt prasību zaudēšana, ja minētās tiesības administratīvā procesa laikā nav tikušas izvirzītas savlaicīgi)

(2018/C 072/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation*

Atbildētāja: *Bezirkshauptmannschaft Gmünd*

Rezolutīvā daļa

- 1) Konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas parakstīta 1998. gada 25. jūnijā Orhūsā un Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK, 9. panta 3. punkts, skatot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka vides aizsardzības organizācijai, kas ir pienācīgi izveidota un darbojas saskaņā ar valsts tiesībās paredzētajām prasībām, ir jāspēj tiesā apstrīdēt lēmumu par atļaujas piešķiršanu projektam, kas var būt pretrunā tādām mērķim novērst ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanos, kāds noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 4. pantā.
- 2) Šīs konvencijas, kas apstiprināta ar Lēmumu 2005/370, 9. panta 3. punkta, Pamattiesību hartas 47. panta, kā arī Direktīvas 2000/60 14. panta 1. punkta tiesību normas, skatot tās kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā valsts procesuālās tiesības, saskaņā ar kurām vides aizsardzības organizācijām tādā situācijā kā pamatlietā nav tiesību piedalīties kā procesa dalībniecēm atļaujas piešķiršanas procesā, kura mērķis ir īstenot Direktīvu 2000/60, un kurās tiesības celt prasību, lai apstrīdētu šāda procesa rezultātā pieņemtus lēmumus, ir paredzētas vienīgi personām, kam ir šāds statuss.
- 3) Neskarot iesniedzējtiesas veicamo atbilstošo faktu un valsts tiesību normu pārbaudi, minētās konvencijas, kas apstiprināta ar Lēmumu 2005/370, 9. panta 3. un 4. punkts, skatot tos kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā, ka tādā situācijā kā pamatlietā vides aizsardzības organizācijai tiek piemērots valsts procesuālo tiesību noteikums par noilguma termiņu, saskaņā ar kuru persona zaudē savu procesa dalībnieces statusu un tātad nevar celt prasību par lēmumu, kas pieņemts šī procesa rezultātā, ja tā nav savlaicīgi izvirzījusi savus iebildumus administratīvā procesa laikā un vēlākais šī procesa mutvārdu daļā.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.